

Suvine tuul

Lembit Veevo / Juhan Liiv

Lembit Veevo loomingule on iseloomulik intiimne, tundlik ja lüüriline väljenduslaad. Tema teoste harmoonias domineerib impressionistlik koloriit, milles on sageli tunda džässilikke kõlasid. Kõike seda leiame ka tema Juhan Liivi tekstile kirjutatud laulus „Suvine tuul“.

Laulu karakter on helge, täis ootust ja lootust õnnele ja südamerahule. Tempo on liikuv, aga mitte staatiline, palju on agoogikat. Ka fraseerimine on väga tundlik ja nüansirikas. Kõike seda detailselt selgitada ja lahti kirjutada on ilmselt võimatu. Süvenege laulu teksti ja kuulake kuidas helilooja seda muusikas väljendab ning te leiate õige tunnetuse.

Laulupeo noodis on kõik olulised detailid väga täpselt kirjas ja neid palun ka järgida. Hingamised on märgitud komaga, punktiirjoonega kaared on selleks, et vältida võimalikku hingamist nendes kohtades. Laulda väga siduvalt ja voolavalt (*legato*), sooja ja pehme tooniga. Fraasi kulminatsioonides palun mitte üle forsseerida, kõla peab jääma pehmeks ja avaraks. Takti 32 lõpust taastub peale eelnenud *ritenuto* a tempo.

Lembit Veevo veidi ebatavaline helikeel ja harmooniakäsitus võivad osutada paljudele kooridele tõsiseks väljakutseks. Varuge kannatust ja treenige lauljaid oma häälepartii omandamisel tajuma harmooniat tervikuna. Alles siis on lootust, et akordid hakkavad häälestuma ja laulu värvikas harmoonia pääseb mõjule.

Innukat õppimist!

Andrus Siimon